

வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் சுதந்தர வீதத்துக்காக சண்டையிடுதல் Fighting For The Inheritance In The Promised Land

நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அவர்கள் கானா
னில் என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்? அவர்கள் தங்கள் உரிமை
களை சுதந்தரித்துக் கொண்டிருந்தனர். மகிமை! அவர்கள் தங்கள்
உரிமைகளை சுதந்தரித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் கானானிற்
குள் செல்லும் வரைக்கும் அவர்களால் தங்களுடைய உரிமைகளை
சுதந்தரித்துக் கொள்ள முடியாதிருந்தது. அவர்களுக்கு வனாந்தரத்தில்
எதுவுமே சொந்தமானதாக இல்லை. பிறகு, அவர்கள் கானானிற்
குள் வந்த போது, அப்பொழுது தங்கள் உரிமைகளைக் கொண்டிருந்தார்கள்.
ஆகவே நமக்கும் உரிமைகள் உண்டு. நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியைப்
பெறும்போது, நீங்கள் கானானிற் குள் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அதற்காக
போரிட்டான் வேண்டும். ஒவ்வொரு அங்குல நிலத்திற்கும் நீங்கள்
போரிட்டாக வேண்டும். ஆம் ஐயா! அதன் காரணமாகத்தான் மக்கள்,
“சகோதரன் பிரன்ஹாம், இன்றைக்கு நீங்கள் எனக்காக ஜெபம்
செய்யுங்கள்” என்று கூறுகின்றனர். சகோதரனே, விரைவில் கானானிற்
குள் செல், நீ எதைச் சேர்ந்தவன் என்பதை உணர்ந்து கொள்வாய்.
கவனி ஜெபம் ஆரம்ப...?... ஆம் ஐயா!

அவன், “சாத்தானே இங்கே பார். இது என்னுடையது!
நான் தான் இதன் சுதந்தரவாளி! தேவன் அவ்விதமாக கூறியுள்ளார்!
வெளியே செல்! (அது சரியே!) என் நிலத்தை விட்டு வெளியே செல்!”
என்றான்.

“உன்னுடைய நிலமா?” என்கிறான் சாத்தான்.

“அதற்கான உரிமை பத்திரம் என்னிடம் இருக்கிறது.
வெளியே செல்! பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதலோடு நாளை

உனக்கு சட்டப்பூர்வமான முன்னறிவிப்பு எச்சரிக்கையை அளிப்பேன்.”
அவன் வெளியே செல்கிறான். நிச்சயமாக, அவன் சென்றுதானாக
வேண்டும்.

கேள்விகளும் பதில்களும், டிசம்பர் 23, 1959, பத்தி எண் 176

அவர் அது சம்பவிக்கப் போகிறது என்பதை அறிந்திருந்தார் என்று
அவர்கள் கட்டாயம் அறிந்திருக்கவேண்டும். நீங்கள் அதை விசுவா
சிக்கிறீர்களா? (சபையோர், “ஆமென்” என்கின்றனர் – ஆசிரியர்).
நிச்சயமாக, அவர் அதை அறிந்திருந்தார். அது சம்பவிக்கப்போகிறது
என்று அவர் எல்லா நேரங்களிலும் அறிந்திருந்தார். ஏன்? அவர்களின்
விசுவாசத்தை சோதிப்பதற்காகவும் தம்மை உறுதிப்படுத்தவும் அவரே
அதைச் செய்தார்.

மேலும் சில சமயங்களில் அதே காரியங்களை உங்களுக்கும்
எனக்கும் செய்கிறார். அதைக்குறித்து என்ன செய்கிறோம் என்பதைக்
காண அவர் அவைகளை அனுமதிக்கிறார். அதை நீங்கள் விசுவாசிக்
கிறீர்களா? (சபையோர், “ஆமென்” என்கின்றனர் – ஆசிரியர்) வேத
வார்த்தை, “தேவனிடத்தில் வரும் எந்தப்பிள்ளையும் சோதிக்கப்பட
வேண்டும், சிட்சிக்கப்பட வேண்டும், நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்” என்று
கூறுகிறது. நீங்கள் உரிமை கோருகிற ஒவ்வொரு அங்குல நிலத்திற்
கும் நிரூபிக்க சாத்தான் நிச்சயமாக சோதிப்பான். ஆகவே, சில
நேரங்களில் தேவன் இக்காரியங்கள் சம்பவிக்க அனுமதிக்கிறார்.

இயேசுவைக் காட்சியில் அழைத்தல், ஆகஸ்டு 4, 1963, பத்தி எண் 91-92

அவர்கள் எகிப்தை விட்டுப் புறப்பட்டனர். எகிப்து தான் உலகம்.
அவர்கள் அதை விட்டு வெளி வந்து, சிவந்த சமுத்திரத்தில் ஞானஸ்
நானத்தின் மூலம் பிரிவினையின் தண்ணீர்கள் வழியாய் கடந்து,
களிகூர்ந்து தேவனைத் துதித்தவர்களாய் மற்ற பக்கத்துக்கு வந்தனர்.
அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். அங்கிருந்து
வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தை நோக்கிச் சென்றனர்.

நல்லது, நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அவர்கள் வாக்குத்தத்தம்
பண்ணப்பட்ட தேசத்தை அடைவதற்கு சற்று முன்பு, வாக்குத்தத்தம்
பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குள் அவர்கள் பிரவேசிப்பதற்கு முன்பு; அது
சில நாட்களுக்குள் நடந்திருக்க வேண்டியது ஒன்று. பத்து அல்லது
பதினொன்று நாட்களுக்கு அதிகமாக இருக்க வழியில்லை. ஏனெனில்

அது நாற்பது சொச்சம் மைல்கள் தூரத்தில் இருந்தது. அவர்கள் நேராக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்குள் பிரவேசித்திருப்பார்கள். நமது பிரயாணத்தில் நாம் நடந்து செல்லும் ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் அவர்கள் கடந்திருப்பார்கள். அவர்கள் வெளியே வந்து, சிவந்த சமுத்திரத்தைக் கடந்தனர், அவர்களுக்குப் பின்னே வந்த பார்வோனின் சேனை மூழ்கினது. அவர்களுடைய சத்துருக்களிலிருந்து அவர்கள் நீங்கலாகி, வனாந்திரத்தில் பிரயாணம் செய்து காதேஸ்பர்னேயாவில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தின் எல்லையை அடைந்தனர். அங்கே அவர்கள் தோல்வியடைந்தனர். ஏன்? அவர்கள் ஏன் தோல்வியடைந்தனர்?

இப்பொழுது, மோசே பத்துக் கோத்திரத்தினரிடமும் பேசி, அந்த தேசம் எவ்விதம் உள்ளது என்று வேவு பார்க்க ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலிருந்தும் ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்பப் போவதாக கூறினான்.

இன்று காலையில் நீங்கள் வந்துள்ள இடத்துக்கு அது ஒத்ததாய் உள்ளதல்லவா? இன்றைக்கு நீங்கள் – சபையானது லூத்தரின் மூலம் நீதிமானாக்கப்படுதலைக் கடந்து, மெதோடிஸ்டின் மூலம் பரிசுத்தமாகக் கப்படுதலைக் கடந்து வந்து, இப்பொழுது வாக்குத்தத்தத்தின் நேரத்தை அடைந்துள்ளது. அந்த வாக்குத்தத்தம் ஆவியின் அபிஷேகமே. அது பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் கூட (பாருங்கள்?) வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது; “என் பிதா வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை, இதோ, நான் உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன்” (லூக்.24:49). பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பேதுரு அவ்வாறு கூறினான்.

அதுதான் வாக்குத்தத்தம். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசம் என்பது இந்த பரிசுத்த ஆவியின் தேசத்தில் வாழ்வதேயாகும். ஆவியின் வல்லமையில் வாழ்வதே தேவன் சபைக்கு அளித்துள்ள வாக்குத்தத்தம். அது வேறொரு உலகம்; அது வேறொரு தேசம். வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் வாழ்வதற்கு, நீங்கள் முன்பிருந்த நிலையிருந்து வெளியே வர வேண்டும். “உன்னதத்திலிருந்து வரும் பெலனால் நீங்கள் தரிப்பிக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது பெலனடைவீர்கள்” என்னும் வாக்குத்தத்தத்தை நினைவு கூருங்கள்.

பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் காலங்கள் தோறும் அளிக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் என்று பேதுரு கூறினான்... இந்த

வாக்குத்தத்தம் அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளதை நீங்கள் படிப்படியாக பெந்தெகொஸ்தே நாள் வரைக்கும் காணலாம், அதன் பிறகு அவர்கள் வாக்குத்தத்தத்தில் பிரவேசித்தனர்.

வெளியே புறப்பட்டு வந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் பெரிய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் கண்டனர். அதன்பிறகு மோசே வேவு பார்ப்பதற்கென்று ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலிருந்தும் ஒருவனை அனுப்பினான். அவர்களில் சிலர் திரும்ப வந்து... நல்லது, அவர்களில் சிலர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்கு செல்ல மறுத்தனர், அவர்களில் இருவர் மாத்திரமே சென்றனர். அவர்கள் திரும்பி வந்த போது, இரண்டு பேர் தூக்க வேண்டிய அவ்வளவு கனமான திராட்சைக் குலையை கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் திராட்சை பழத்தை ருசி பார்த்ததில்லை. அவர்கள் வனாந்தரத்தில் இருந்தனர்; எனவே அது பழங்கள் தோன்றுவதற்கு ஏற்ற இடமல்ல. அவர்கள் வானத்திலிருந்து விழுந்த மன்னாவினாலும், காதைகளினாலும் போஷிக்கப்பட்டு வந்தனர்.

ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் அந்த தேசத்துக்குள் பிரவேசித்து, இருவர் தூக்க வேண்டிய அவ்வளவு பெரிய திராட்சைக் குலையைக் கொண்டு வந்தனர். இவர்கள் தேசத்துக்குள் பிரவேசித்து அங்கிருந்து திரும்பி வந்து, மற்றவர்களுக்கு இந்த திராட்சை பழங்களை ருசி பார்க்கக் கொடுத்தனர். அவர்கள் என்ன செய்தனர்?

அவர்கள் திரும்பி வந்த பிறகு, திராட்சை பழங்களை ருசி பார்த்ததன் நிமித்தம் களிகூருவதற்கு பதிலாக, தங்கள் கோத்திரத்தாரிடம் சென்று, “ஓ, பெலிஸ்தியர் அல்லது ஏத்தியர், அல்லது பெர்சியரின் பெரிய மதில் சூழ்ந்த பட்டினங்களை நாங்கள் கண்டோம். இங்கே எல்லா விதமான ஜாதிகளும் உள்ளனர். அவர்கள் இராட்சதர்கள். அவர்களுக்கு முன்பாக நாம் வெட்டுக்கிளிகளைப் போல் காணப்படுகிறோம். அந்த தேசத்தை நம்மால் கைப்பற்ற முடியாது. மோசே, எங்களை ஏன் இங்கு கொண்டு வந்தாய்?” என்றனர். பாருங்கள்? அவர்கள் எல்லோரும் – அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் – வனாந்தரத்தில் அழிந்து போனதாக வேதம் உரைக்கிறது. அவர்கள் என்ன செய்தனர்? அவர்கள் எல்லைக்கோடு விசுவாசிகள். அவர்கள் உண்மையான காரியம் வரைக்கும் வந்து, வாக்குத்தத்தத்தைக் கண்டு,

அங்கு சென்று வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று எண்ணினார்.

இப்பொழுது, நீதிமானாக்கப்படுதல், பரிசுத்தமாக்கப்படுதலின் வழியாக வந்தவர்கள் இன்றைக்கு அந்நிலையில் தான் உள்ளனர். பாருங்கள்? “தன்னைப் பரிசுத்தஞ்செய்த இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தைக் காலின் கீழ் மிதித்து”. பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஜனங்கள் ஓரிடத்தை அடைந்து பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைக் கண்டு, திரும்பிச் சென்று “அது மதவெறி. எங்களால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. எங்கள் வகுப்புகளிலிருந்து நாங்கள் துரத்தப்படுவோம். எங்கள் இடங்களிலிருந்து நாங்கள் துரத்தப்படுவோம், எங்கள் சபைகளிலிருந்து நாங்கள் துரத்தப்படுவோம். எங்களால் அதை செய்ய முடியாது (பாருங்கள்?), ஏனெனில் எங்கள் சபை போதகத்துக்கு அது முரணாயுள்ளது” என்கின்றனர். பாருங்கள்? அவர்களை இவ்வளவு தூரம், வாக்குத்தத்தத்தினால் முத்திரிக்கப்படும் இடம் வரைக்கும் கொண்டு வந்த இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தை அசுத்தமென்றெண்ணி, அங்கிருந்து நடந்து திரும்பி சென்று விடுகின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவது முழுவதும் கூடாத காரியம் என்று அவர் கூறியுள்ளார். பாருங்கள், பாருங்கள்? வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்குள் கடந்து சென்றவர்களை அல்ல.

ஞாபகம் கொள்ளுங்கள், அந்த இருபத்தைந்து லட்சம் ஜனக்கூட்டத்தில், யோசுவா காலேப் இருவர் மட்டுமே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்குள் சென்றனர். ஏனெனில் அவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்குள் ஏற்கனவே சென்று ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று திரும்பி வந்தனர். அவர்கள், “நம்மால் அதைக் கைப்பற்ற முடியும். ஏனெனில் தேவன் அவ்வாறு உரைத்திருக்கிறார்” என்றனர்.

அவர்கள் அதில் நிலை கொண்டிருந்தனர். ஏன்? மற்றவர்கள் குழந்தையையே நோக்கிக் கொண்டிருந்தனர், ஆனால் யோசுவாவும் காலேபும், “அந்த தேசத்தை நான் உங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். அதை போய் சுதந்திரத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று தேவன் உரைத்ததை நோக்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

கேள்விகளும் பதில்களும் [COD 2:14], அக்டோபர் 15,

1961 காலை, பத்தி எண் 67-76

19. நாம் முன் சென்று நோக்குவோம். மகத்தான அற்புதங்களைச் செய்த மோசேயை கவனித்தீர்களா? அவன் இஸ்ரவேலரை வனாந்தரத்தில் வழிநடத்தி, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசம் வரைக்கும் அவர்களைக் கொண்டு வந்தான். ஆனால் அவர்களுடைய சுதந்தரத்தை அவன் அவர்களுக்கு அளிக்கவில்லை; அந்த தேசம் வரைக்கும் அவர்களை அவன் வழி நடத்தினான். ஆனால் யோசுவா தான் அவர்களுக்கு தேசத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான். அது சரியா? அதே போன்று, கிறிஸ்துவும் சபையை, அவர்கள் சுதந்திரம் பெற வேண்டிய இடம் வரைக்கும் கொண்டு வந்தார். யோர்தானைக் கடக்க வேண்டியது மாத்திரமே உண்டாயிருந்தது. ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் தான் சபையை ஒழுங்குபடுத்தினார். இன்றைய யோசுவா சபையை அதன் ஒழுங்குக்கு கொண்டு வந்து, ஒவ்வொருவருக்கும் வரங்களையும் அவரவர் ஸ்தானங்களையும் அளிக்கிறார். அந்த பரிசுத்த ஆவியானவர், கிறிஸ்து இரட்சிப்புக்கு உள்ளான மனிதனின் மூலம் பேசும் தேவனுடைய சத்தமாக இருக்கிறார், உங்களுக்கு அது வரைக்கும் புரிகின்றதா? நாம் இப்பொழுது எபேசியர் நிருபத்தில் கூறியுள்ளவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர் இப்பொழுது சபையை அது இருக்க வேண்டிய ஸ்தானத்தில் பொருத்திக் கொண்டிருக்கிறார். யோசுவா இஸ்ரவேலரை உலகப் பிரகாரமான தேசத்தில் வைத்தான். இப்பொழுதோ பரிசுத்த ஆவியானவர் சபையை அது சுதந்திரமாகப் பெற்றிருக்கும் அந்த ஆவிக்குரிய தேசத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

31. வகுப்பு இதை மறக்காமலிருக்க மறுபடியும் கூறுகிறேன். நாம் எவ்விதம் கிறிஸ்துவுக்குள் வர முடியும்? ஒரு சபையை சேர்ந்து கொள்வதன் மூலமா? அல்லது ஒரு உத்தியோகத்தை வகிப்பதன் மூலமா? அல்லது தண்ணீரில் மூழ்குவதன் மூலமா? நாம் எப்படி கிறிஸ்துவுக்குள்ளாவது? 1 கொரிந்தியர் 12-ம் அதிகாரம் “ஒரே ஆவியினாலே” – “அதாவது பரிசுத்த ஆவியினாலே – நாம் எல்லாரும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறோம்.”

32. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட அந்த தேசத்தில் உள்ள எல்லாமே நமக்குச் சொந்தமானது. சகோதரன் காலின்ஸ், அதை

கவனித்தீர்களா? பாருங்கள், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திலுள்ள அனைத்துமே. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் யோர்தானைக் கடந்து வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குள் வந்தபோது அவர்கள் எல்லாவற்றையுமே யுத்தம் செய்து மேற்கொண்டனர்.

33. இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இந்த தேசத்தில் நீங்கள் வியாதியினின்றும், தொல்லைகளினின்றும் விலகி விட்டீர்கள் என்று அர்த்தமல்ல. ஆனால் இது மாத்திரம் கூறப்பட்டுள்ளது (ஓ, இது உங்களில் ஆழமாக பதியட்டும்) அது உங்களுடையது என்று கூறுகின்றது. எனவே எழுந்து அதை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். பாருங்கள்?

34. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் ஒரு மனிதனையாகிலும் இழந்தார்கள் என்றால், பாவம் பாளையத்தில் பிரவேசித்தபோது மாத்திரமே என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நாமும் தோல்வியடையக்கூடிய ஒரே வழி, நமது பாளையத்தில் பாவம் பிரவேசிக்கும் போது மாத்திரமே அப்பொழுது எங்கோ தவறு நேர்ந்துள்ளது என்று அர்த்தம். ஆகான் அந்த பொன் பாளத்தையும், அந்த பாபிலோனிய சால்வையையும் திருடி வைத்துக்கொண்டபோது, பாவம் பாளையத்தில் காணப்பட்டது. எனவே யுத்தத்தில் தோல்வி ஏற்பட்டது.

35. கரைதிறையற்ற இந்த சபையை, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தில் பரிபூரணமாய் நிலைநின்று பரிசுத்த ஆவியில் நடந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை, இன்றிரவு எனக்குத் தாருங்கள். அப்பொழுது நான் எத்தகைய வியாதியையும், அது எப்படிப்பட்ட ஜோலூயிஸாக இருந்தாலும் சரி (ஜோலூயிஸ் தீர்க்கதரிசியின் காலத்தில் உலக புகழ் பெற்ற குத்துச் சண்டை வீரன் – தமிழாக்கியோன்), அது எத்தகைய அவிசுவாசிகளாயிருப்பினும், எவ்வளவு பயங்கர வியாதியுடையவர்களாயிருந்தாலும், அவர்களை இங்கு கொண்டு வரும்படி சவால் விடுவேன். அவர்கள் பூரண சுகம் பெற்று திரும்பி செல்வார்கள். ஆம், ஐயா. தேவன் அத்தகைய வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளார். அவிசுவாசம் என்னும் பாவம் மாத்திரமே அதை தடுத்து நிறுத்த முடியும். இந்த சிறிய பாவம் என்னவென்பதைக் குறித்து சிறிது நேரத்தில் நாம் பார்க்கப்போகிறோம்.

...கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் விசுவாசிகளாயிருக்கிற பரிசுத்தவான்களுக்கு எழுதுகிறதாவது:

நம்முடைய மீதாவாகிய தேவனாலும், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும், உங்களுக்குக் கிருபையும் சமாதானமும் உண்டாவதாக.

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மீதாவாகிய தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் உன்னதங்களிலே ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதத்தினாலும் நம்மை ஆசீர்வதித்திருக்கிறார்.

36. நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருக்கும்போது, நமக்கு ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதம் கிடைக்கின்றது. ஆனால் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குப் புறம்பே நமக்கு உணர்ச்சிகள் (sensations) மாத்திரமே தோன்றுகின்றன. கிறிஸ்துவுக்குள் நமக்கு உறுதியான ஆசீர்வாதங்கள் கிடைக்கின்றன – பாவனை விசுவாசம், ஒன்றுமில்லாத ஏதோ ஒன்றை பாவனை செய்வது போன்றதல்ல அது. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் இருப்பதாக கூறிக் கொண்டு, உண்மையில் நீ அங்கிராமல் போனால், உன் பாவம் உன்னைக் கண்டு பிடிக்கும், முதலாவதாக, நீ அங்கு தடுமாறுபவனாகக் காணப்படுவாய். நீ பேசிக் கொண்டிருக்கும் விஷயம் உன்னிடமில்லை என்பதை கண்டு கொள்வாய், ஆனால் நீ கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால் அவர் உனக்கு பரலோக சமாதானம், பரலோக ஆசீர்வாதம், பரலோக ஆவி இவ்வனைத்தும் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளார். எல்லாமே உனக்கு சொந்தமாகி விடுகின்றது. அப்பொழுது நீ வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் இருந்து கொண்டு, எல்லாவற்றையும் உனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறாய். ஆமென். எவ்வளவு அழகாயுள்ளது!

103. நாம் எவ்வாறு அதைப் பெற்றுக் கொண்டோம்? நாம் எவ்வாறு அதை அறிந்து கொண்டோம்? உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்பே தேவன் அதை முன்குறித்து விட்டார். யாரை? வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் இருப்பவர்களை.

124. இதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இந்நிலைக்கு வருவீர்களென்று தேவன் தமது முன்னறிவிப்பின்படி முன்குறித்தார்.

நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொண்டீர்களா? உங்கள் கைகளை யுயர்த்துங்கள். தேவன் தமது முன்னறிவின்படி, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் நீங்கள் பிரவேசிக்க வேண்டுமென்று முன் குறித்தார். இன்று கிறிஸ்தவனுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசம் எது? உங்களுக்குத் தெரிந்தால் கைகளையுயர்த்துங்கள். “வாக்குத்தத்தமானது உங்களுக்கும், உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் நம் முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் வரவழைக்கிற தூரத்திலுள்ள யாவருக்கும் உண்டாயிருக்கிறது (அப். 2:39). கடைசி நாட்களில் நான் மாம்சமான யாவர் மேலும் – உங்கள் குமாரர் மேலும், குமாரத்திகள் மேலும் – என் ஆவியை ஊற்றுவேன்” (அப். 2:17) மேலும் ஏசாயா 28:10ல் “கற்பனை யின் மேல் கற்பனையும், பிரமாணத்தின் மேல் பிரமாணமும், இங்கே கொஞ்சமும் அங்கே கொஞ்சமும் என்கிறார்கள். நலமானதைப் பற்றிக்கொள். பரியாச உதடுகளினாலும் அந்நிய பாஷையினாலும் இந்த ஐனத்தோடே பேசுவேன். இதுவே இளைப்பாறுதல் – அவர்கள் பிரவே சிக்க வேண்டுமென்று நான் கூறின இளைப்பாறுதலின் தேசம். அவர்களோடே சொன்னாலும் கேட்கமாட்டோம் என்று சொல்லி, தங்கள் தலைகளைத் துலுக்கி கேட்காமல் நடந்து சென்றுவிட்டார்கள்” பார்த்தீர் களா? அப்படியே.

129. எபிரெயர் 4ம் அதிகாரத்தைப் பாருங்கள். அங்கு வேறொரு இளைப்பாறுதலைக் குறித்து பவுல் சொல்லவில்லையா? (எபி. 4:9). தேவன் ஆறு நாட்களில் சிருஷ்டித்து ஏழாம் நாள் ஓய்ந்திருந்து, ஏழாம் நாளை அவர்களுக்கு ஓய்வு நாளாய் தந்தருளினார். வேறொரு இடத்தில் அவர் ஓய்வு நாளைக் குறிப்பிட்டு, “இன்றைக்கு தாவீதுக் குள்” என்றார். பின்பு அவர் வேறொரு இளைப்பாறுதலை அவர்களுக்கு அருளினார், “வருத்தப்பட்டு பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தரு வேன்.” (மத்.11:28). இந்த இளைப்பாறுதலில் பிரவேசியுங்கள்! நாம், தேவன் தம்முடைய கிரியைகளை முடித்து ஓய்வுநாளில் ஓய்ந்ததுபோல், நாமும் நம் கிரியைகளை முடித்து ஓய்ந்திருக்கிறோம் (எபி 4:10). நிச்சயமாக. அதுதான் உங்கள் ஓய்வுநாள், இளைப்பாறுதல். அதுதான் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் உங்கள் உண்மையான இளைப்பாறுதல்.

132. அதுதான் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் பிரவேசித்தல். அதற்குள் நாம் எப்படி பிரவேசிக்க முடியும்? சபையாகிய நாம் அதற்கென்று தேவனுடைய முன்னறிவினால் முன்குறிக்கப்பட்டிருக் கிறோம். நாம் எதற்காக முன்குறிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்? அவருடைய மகிமைக்கும் கிருபைக்கும், வழிபாட்டிற்கும் புகழ்ச்சியாக நாம் முன் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தந்தை ஆதியில் தனிமையில் வீற்றிருந்தார். அவரைச் சுற்றி அப்பொழுது ஒன்றுமேயில்லை. அவரை ஆராதிக்க ஏதாவதொன்றிருக்க வேண்டுமென்று அவர் எண்ணினார். எனவே உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்பே அவர் ஒரு சபையை முன்குறித்து, அவர்களின் பெயர்களை ஆட்டுகுட்டியானவரின் ஜீவ புஸ்தகத்தில் எழுதினார். அப்பொழுதே அவர்களும் உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்பே அடிக்கப்பட்டவர்களாய், அவருடைய கிருபையின் மகிமைக்குப் புகழ்ச்சி யாக அவர்களை அவர் தோன்றச் செய்து, முடிவு காலத்தில் கிறிஸ்து இயேசு என்னும் ஒரு மனிதனில் அவர்களை ஒன்று சேர்க்க சித்தம் கொண்டார். வ்யூ! மகிமை! அதுதான்... சகோதரனே, சகோதரியே, அது உண்மை. அதனின்றி விலகிச் செல்ல வேண்டாம்.

140. அவர்களை வித்தியாசமானவர்களாகச் செய்வது எது? நீங்கள் பரிசுத்த ஜாதி (I பேது. 2:9). நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? ஒரு தேசத்தை விட்டு வேறொரு தேசத்திற்குள் பிரவேசித்தீர்கள். நீங்கள் எப்படி அதற்குள் பிரவேசித்தீர்கள். ஏனெனில் அது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசம். அது எத்தகைய வாக்குத்தத்தம் “நான் கடைசி நாட்களில் மாம்சமான யாவர் மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்” ஒரே ஆவியினாலே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட அந்த தேசத்திற்குள் சகோதரர்களே, சகோதரிகளே, அல்லேலூயா! அங்கே இருதய சுத்தம் இருக்கும். எந்த பொறாமையும், விரோதமும் எதுவும் அங்கு காணப் படுவதில்லை. சகோதரன் ஒருவன் வழிதவறி செல்ல நேரிட்டால், அவன் எத்தகைய தவறு செய்திருந்தாலும், அவனை நீங்கள் பின் தொடர்ந்து சென்று சரி செய்ய முயல்வீர்கள்.

141. அண்மையில் இவ்வாறு வழிதவறி சென்ற ஒரு சகோதரனின் பின்னால் நான் சென்றேன். அதைக்கண்ட ஒரு வாலிபன், “அந்த அயோக்கியன் போகட்டும் அவனை விட்டு விடுங்கள்” என்றான்.

நான் அவனிடம், அந்த “சகோதரனின் பின்னால் என் இருதயம் சொல்லக்கூடாத ஒரு நிலையை நான் அடைந்திருப்பேனானால், நான் உடனடியாக தேவனுடைய சமூகத்தில் செல்ல வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது என்று அதன் அர்த்தம். ஏனெனில் நான் கிருபையிலிருந்து விழுந்து விட்டேன் என்பதை அது காண்பிக்கிறது. அவனுடைய தேகத்தில் மூச்சுள்ளவரை அவன் பின்னால் சென்று, அவனை எங்காவது மறுபடியும் பிடிப்பேன்” என்றேன். ஆம், ஐயா. நான் அவனைப் பிடித்து, அல்லேலூயா, மறுபடியும் கொண்டு வந்து விட்டேன். ஆம் ஐயா. அவன் மறுபடியும் மந்தைக்குள் வந்து பாதுகாப்பாக இருக்கிறான். ஆம், ஐயா. இல்லையென்றால் அவன் நிச்சயம் வழிதவறி சென்றிருப்பான்.

196. ஓ, அங்கு உட்கார்ந்திருப்பது சகோதரி ஸ்காட் என்று நினைக்கிறேன். அந்த ஸ்திரீயுடன் கூட நீங்கள் தானே இருந்தீர்கள்? உலகில் எங்கோ ஒரு பாகத்தில், நாட்டின் வெவ்வேறு பாகங்களில், ஒரு விசித்திரமான போதகம் நிலவிவருவதாக கேள்விப்பட்டேன். அதாவது இயேசு ஒரு சரீரத்தில் பூமியில் நடந்து கொண்டிருக்கிறாரென்றும், அவர் இப்பூமிக்கு வந்து இன்னின்னதை செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்னும் போதகம். அது பொய்! அவருடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் இங்கிருக்கின்றார். அவர் சபையை ஒழுங்குப் படுத்தி, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் அதை வைக்க முயன்று வருகிறார்... அப்பொழுது எல்லா சத்துருக்களும் விரட்டியடிக்கப்படுவார்கள்.

புத்திரவிகாரம் பாகம் - 2, மே 18, 1960

189. பேதுரு, “நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன் னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். வாக்குத்தத்தமானது உங்களுக்கும் (எந்த வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசம்?) உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும், நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் வரவழைக்கும் தூரத்திலுள்ள யாவருக்கும் உண்டாயிருக்கிறது” என்றான்.

202. உங்களை நான் கேட்கிறேன். என்ன நடந்தது? நான் முன்னடையாளங்களை ஒப்பிடுபவன் (typologist). வேதாசமம் அறியும் எவனும் முன்னடையாளங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறவனாயிருப்பான். அவர்களில் ஒருவராவது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் பிரவேசித்தனரா? ஒருவர் கூட இல்லை. யார் அதில் பிரவேசித்தது? முதலில் அங்கு சென்று திரும்பி வந்து, “நாம் அதை கைப்பற்றலாம், நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் ஏனெனில் தேவன் அவ்வாறு கூறியுள்ளார்.” என்று சொன்னவர்கள் மாத்திரமே “நான் மனந்திரும்பி இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் ஞானஸ்நானம் பெற்றால் பரிசுத்த ஆவியை நான் பெறுவேன் என்று பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று பேதுரு கூறினான். எனவே அந்த வாக்குத்தத்தம் எனக்குரியது. அப்படி நான் செய்ய தயாராயிருக்கிறேன்,” என்று நாம் உரிமை பாராட்ட வேண்டும். உங்களுக்குப் புரிகிறதா? “இந்த வாக்குத்தத்தம் எனக்குரியது. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அது என்னுடையது.” அவர்கள் மாத்திரமே பிரவேசித்தனர்.

புத்திரவிகாரம் பாகம் - 3, மே 22, 1960

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் எகிப்து தேசத்தைவிட்டு வெளிவந்தும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தைச் சுதந்தரிக்காதது போன்று இவர்களும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதனாலுண்டாகும் இளைப்பாறு தலில் பிரவேசிக்கவில்லை. சுமார் இருபது லட்சம் இஸ்ரவேலர் எகிப்தைவிட்டு வெளிவந்தனர். எல்லாரும் ஒன்றாகப் பிரயாணம் செய்து, தேவனுடைய அதிசயங்களைக் கண்டு, ஒரே மன்னாவைப் புசித்து, பிளந்த கன்மலையிலிருந்து தண்ணீரைப் பகர்ந்து, பகலில் மேகஸ்தம்பத்தையும், இரவில் அக்கினி ஸ்தம்பத்தையும் பின்தொடர்ந் தனர். ஆனால் இரண்டுவேர் மாத்திரம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தையடைந்தார்கள். இவ்விரண்டு பேர் மாத்திரம் உண்மையான விசுவாசிகள். அது உண்மை. ஏனெனில் மற்றவர்கள் அவிசுவாசத்தின் காரணத்தால் மரித்தனர்: ஏனெனில் அவிசுவாசத்தினால் அவர்கள் அந்த தேசத்தில் பிரவேசிக்க முடியவில்லை என்று வார்த்தை கூறுகிறது (எபி.3:19). அப்பொழுதிலிருந்து அவ்விதமாகத்தான் இருந்து வருகிறது. இரண்டுவேர் பிரவேசித்தனர். பிரவேசிக்காதவர் அனைவரும் அவிசுவாசிகளே. இவ்விரு சாராருக்குமிடைய உண்டாயிருந்த வித்தி யாசமென்ன? இரண்டு பேர் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தில் உறுதி

யாய் நின்றார்கள். வேவு பார்த்து வந்த பத்து பேரின் இருதயம் காதேஸ் பர்னெயாவில் சோர்ந்த போது, யோசவாவும் காலேபும் தளராமல் தேவனுடைய வார்த்தையை விசுவாசித்து, “நாங்கள் அந்த தேசத்தை நிச்சயமாய்ச் சுதந்தரித்துக் கொள்வோம்” என்று கூறினார்கள். “நான் அந்த தேசத்தை உங்களுக்குச் சுதந்தரமாக கொடுத்தேன்” என்று கர்த்தர் கூறியதை அவர்கள் முற்றிலும் நம்பினார்கள். தேவனுடைய வல்லமையையும், உத்தமத்தையும், விடுதலையளிக்கும் தன்மையையும் அவர்கள் கண்டும், அவிசுவாசங்கொண்டவர்களாகி இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்க முடியவில்லை. இந்த இளைப்பாறுதல் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதனாலுண்டாகும் இளைப்பாறுதலுக்கு முன்னடையாளமாயிருக்கிறது. இந்தக் காலத்திலும் வெகு சிலர் மாத்திரம் விசுவாசத்தின் பாதையில் தொடர்ந்து பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகின்றனர்.

சிமிர்னா சபையின் காலம்

யோசவா காலேப் இவர்களைப் போன்று நாம் விசுவாசத்தில் உறுதியாய் நிற்போமாக. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நமது தேசமும் அவர்களுக்குத் தென்பட்டது போல நமக்கு இப்பொழுது தென்படுகிறது. ‘யோசவா’ என்பதற்கு ‘யெகோவா என் இரட்சகர்’ என்று அர்த்தம். அன்று பவுல் சபைக்கு மூலத் தலைவனாக (original leader) இருந்தது போல, கடைசிக் காலச் சபைக்கு வரப்போகும் தலைவனுக்கு (leader) யோசவா முன்னடையாளமாயிருந்தான். காலேப் யோசவாவுக்குத் துணை நின்றதுபோல் கடைசி காலத்தின் உண்மையான சபையும் இவ்வழிகாட்டிக்குத் துணை நிற்கும். தொடக்கத்தில் இஸ்ரவேலர் வார்த்தையை உண்மையாய்க் கடைபிடிக்கும் கன்னிச் சபையாக இருந்தனர். பின்னர் வார்த்தைக்கு மாறானவைகளைச் செய்ய அவர்கள் வாஞ்சித்தனர். கடைசி காலத்துச் சபையும் அவ்வாறே செய்தது. குறித்த சமயம் வரும்வரை தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் புறப்படப் பண்ணவில்லை; அல்லது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குக் கொண்டு செல்லவில்லை. ஒரு வேளை இஸ்ரவேலர் யோசவாவை வற்புறுத்தி ‘தேசம் நம்முடையதாய் இருப்பதால் நாம் இப்பொழுதே அதைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வோம். உம்மிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட உத்திரவாதம் பறிக்கப்பட்டது என்று நினைக்கிறோம். முன்பிருந்த வல்லமை உமக்கு இப்போதில்லை; தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டு அவருடைய சித்தத்தையறிந்து துரிதமாகக் காரியங்களை முன்பு செய்த

வண்ணம் இப்பொழுது நீர் செய்வதில்லை. உமக்கு ஏதோ நேர்ந்து விட்டது’ என்று கூறியிருக்கலாம். ஆனால் யோசவா தேவனால் அனுப்பப்பட்ட தீர்க்கதரிசியாய் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் அனைத்தையும் அறிந்ததால் அவைகள் நிறைவேறக் காத்திருந்தான். தேவனுடைய திட்டத்தை உறுதியாய் அறியும்வரை அவன் காத்திருந்தான். இஸ்ரவேலர் புறப்பட சமயம் வந்தபோது தலைமை தாங்கும் உத்தரவாதத்தைத் தேவன் யோசவாவிடம் ஒப்படைத்தார். அவனைத்தவிர வேறு யாரையும் அவர் நம்பவில்லை. இந்தக் கடைசி காலத்தில் மேற்கூறியது மறுபடியும் சம்பவிக்கும். அதே பிரச்சினை. அதே அழுத்தங்கள்.

பெர்கமு சபையின் காலம்

112. அவன் எந்த இரட்சிப்பைக் குறித்து அவர்களிடம் சொல்லுகிறான்? உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்பே சுவிகாரப் புத்திரராக முன் குறிக்கப்படுதல் (அது சரியா?). நித்திய ஜீவனுக்கென்று முன்குறிக்கப்படுதல். நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டு, பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியால் நிறையப்பட்ட பின்பு நித்திய ஜீவனுக்குள் வரும்போது, நீங்கள் புத்திரராகி விடுகின்றீர்கள். நீங்கள் அவருடைய ராஜ்யத்துக் காகவும் அவருடைய மகிமைக்காகவும் கிரியை செய்யவேண்டுமென்று கருதி, தேவன் உங்களை உங்கள் ஸ்தானத்தில் பொருத்த விரும்புகிறார்.

113. அதுதான் சவிசேஷம். நீங்கள் முதலில், “நீங்கள் மனந்திரும்பி உங்கள் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்னும் தேவனுடைய வசனத்தைக் கேட்கிறீர்கள். உங்கள் பாவங்கள் அனைத்தையும் போக்க, நீங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தைக் கூப்பிட்டு, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தை நோக்கி செல்கின்றீர்கள். அந்த வாக்குத்தத்தம், பாதையில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பயணிக்கும் உரியது. இன்று நீ பாவியாக உன்வீட்டை விட்டு புறப்பட்டு, “நான் பிரான்ஸுமாம் கூடாரத்திற்கு சென்று வருகிறேன்” என்று கூறியிருப்பாயானால், தேவன் இன்றிரவு உனக்கு ஒரு தருணம் அளிக்கின்றார். உனக்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்கும் இடையே ஒன்று மாத்திரம் உள்ளது. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசம் எது? பரிசுத்த ஆவி. யோசவாவுக்கும் வாக்குத்தத்தம்

பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்கும் இடையே என்ன இருந்தது? யோர்தான். அது முற்றிலும் சரி.

114. கிறிஸ்துவுக்கு முன்னடையாளமாயிருந்த மோசே வாக்குத் தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசம் வரைக்கும் இஸ்ரவேல் புத்திரரை வழி நடத்தி சென்றான். ஆனால் அவன் அவர்களை அதற்குள் கொண்டு செல்லவில்லை. ஆனால் யோசுவாவோ அவர்களை அதற்குள் கொண்டு சென்று, தேசத்தை அவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான். அதுபோன்று, இயேசு கிரியத்தை செலுத்தி நம்மை பரிசுத்த ஆவி வரைக்கும் வழிநடத்தினார். ஆனால் தேவனோ பரிசுத்த ஆவியை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பி, ஒவ்வொரு மனிதனையும் அவருடைய பிரசன்னத்தினால் நிரப்பி, சபையை அதன் ஸ்தானத்தில் பொருத்தி ஒழுங்குப் படுத்தினார். நான் கூறுவது புரிகின்றதா? எவ்வாறு சுவிசேஷத்தின் அழைப்பிற்கு தேவன் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மெல்லாரையும் முன் குறித்தார் என்று.

புத்திரசுனிகாரம் பாகம் - 4, மே 22, 1960

124. ஞாபகமிருக்கட்டும், இஸ்ரவேலர் செய்ததான பாவம் (பிலேயாம் மூலமாக “அவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லப்பட்டது) அந்தப் பாவமானது இஸ்ரவேலுக்கு மன்னிக்கப்படவே இல்லை. கவனி, ஒரு விசேஷமான காரியத்தை உங்களுக்கு நான் சொல்வேன்; எகிப்தை விட்டு புறப்பட்ட இருபது இலட்சத்தில், அவர்களில் இரண்டு பேர்கள் தான் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட தேசத்திற்குள் சென்றார்கள். அவர்கள் யாவரும் ஒரே காரியத்தை சாப்பிட்டார்கள். அவர்கள் யாவரும் ஆவியிலே நடனமாடினார்கள். அவர்கள் யாவரும் சகலத்தையும் பொதுவாக வைத்திருந்தார்கள்; ஆனால் பிரித்தெடுக்கும் காலத்திற்கு வந்தபோது, வாத்தையானது பிரித்தெடுத்தலைச் செய்தது. இன்றைக்கும் அவ்விதமாகவே இருக்கிறது. வார்த்தையானது பிரித்தெடுப்பதைச் செய்தது! நேரமானது வந்தபோது அவர் சொன்னார் “ஏன், இங்கே, நாம் இருக்கிறோம்...”

தற்கால நிகழ்ச்சிகள் தீர்க்கதரிசத்தின் மூலமாய்
தெளிவாக்கப்படுகின்றன, டிசம்பர் 6, 1965

178. அந்த இஸ்ரவேலர்கள் எல்லாம், மோசே அதை நடப்பித்துக் காண்பித்த பிறகு, அவர்களை அந்த ஆலோசனைக் கூட்டம் நடத்தப்படுகிற ஸ்தலம் வரையிலும் நேராக கொண்டு வந்து சேர்த்த

பிறகு, அவர்களில் ஒவ்வொருவரும், “நாங்கள் பிலேயாமுடன் போகிறோம். ஏனென்றால், டாக்டர் பிலேயாம் சொல்வது சரியாயிருக்கிறது என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். அவர் இன்னும் சமர்த்தாக இருக்கிறார். கூடுதலாக படித்திருக்கிறார், எல்லாமே, எனவே நாங்கள் இதை எடுத்துக் கொள்கிறோம்” என்றார்கள்.

179. தேவனும் அவர்களை ஒருபோதும் மன்னிக்கவே இல்லை. அந்த வனாந்தரத்திலேதான் அவர் அவர்களை அழித்துப் போட்டார். மேலும் இயேசுவானவர், அவரே சொன்னார் “அவர்கள் ஒருபோதும் வரமாட்டார்கள். அங்கே அவர்களில் எவரும் இரட்சிக்கப்படவில்லை.”

180. “நாற்பது வருடங்களாக எங்களுடைய பிதாக்கள் அந்த வனாந்தரத்திலே மன்னாவை புசித்தார்கள்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

181. அவர் சொன்னார், “அவர்கள் அனைவரும் மரித்துப் போனார்கள். தேவனை விட்டு நித்தியகாலமாக பிரிக்கப்பட்டுப் போனார்கள். அவர்கள் யாவரும் மரித்தார்கள்”. நிச்சயமாக! ஏனென்றால் அவர்கள் ஒரு தவறுக்கு செவிகொடுத்தார்கள். மோசே தேவனால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டவனும், மேலும், வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட தேசத்திற்கு வழியைக் காண்பிக்கும் தலைவனுமாக இருந்தபோது, மேலும் அவர்கள் இதுவரையிலும் நல்லவிதமாக வந்திருந்தார்கள். ஆனாலும் அப்போது அவர்கள் அவனுடன் ஒத்துப்போகமாட்டோம் என்றார்கள்.

182. இப்போது, விசுவாசிகளால் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் அவிசுவாசிகளால் அந்த உறுதிப்படுத்தப்பட்டதை புரிந்துக் கொள்ள முடியாது.

தற்கால நிகழ்ச்சிகள் தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலமாய்
தெளிவாக்கப்படுகின்றன, டிசம்பர் 6, 1965

141. மோசே ஒரு தேசத்திற்குள் இருந்த வேறொரு தேசத்தை வெளியே அழைத்ததுபோல, இன்று கிறிஸ்து ஒரு சபைக்குள் இருக்கும் வேறொரு சபையை வெளியே அழைக்கிறார். பார்த்தீர்களா? அதே காரியம். மோசே செய்தது முன்னடையாளமாய் உள்ளது - அவர்களை மகிமையுள்ள, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நித்திய தேசத்திற்கு கொண்டு செல்லுதல்.

279. ஆனால் மோசே இங்கே வருகிறான். அவன் உத்தமமுள்ள ஊழியன். அவன் எகிப்திலுள்ள பொக்கிஷங்களிலும் கிறிஸ்துவினிடத்தம் வரும் நிந்தையை அதிக பாக்கியமென்று எண்ணினான். அவன் வயது சென்றவனாக பாதையின் முடிவை அடைந்தான். அப்பொழுது அவனுக்கு நூற்றிருபது வயது அவன் மலையின் மேலேறினான். அவனுக்கு முன்னால் மரணம் இருந்ததென்பதை அவன் அறிந்திருந்தான். அவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின தேசத்தை சுற்றிலும் பார்த்தான். அவனுடைய பக்கத்தில் அவனை வழிநடத்தின தலைவர் – அந்த கன்மலை – இருந்தார். அவன் அந்த கன்மலையின் மேலேறினான். தேவதூதர்கள் அவனை தேவனுடைய மகிமைக்குள் தேவனுடைய மடியில் கொண்டு சென்றார்கள். ஏன்? எண்ணுற்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அவன் தன் தலைவரால் வழி நடத்தப்பட்டான்.

வழிநடத்தும் தன்மை, டிசம்பர் 7, 1965

133. இஸ்ரவேலர் தங்களுடைய சுய தேசத்திற்கு திரும்பி வருகிற வரையிலும் ஒருபோதும் அவர்களோடு தேவன் இடைபடவேயில்லை. நான் கூறுவதை கேளுங்கள். கர்த்தர் உரைக்கிறது என்னவென்றால், சபையானது தனது சுய தேசமாகிய இந்த நேரத்திற்குரிய செய்திக்குள் திரும்பி வராத வரையிலும், தேவன் சபையோடு இடைபடமாட்டார். மூலமுதலானதற்கு திரும்பி வாருங்கள்! உங்களுடைய மெதோடிஸ்டு, பாப்டிஸ்டு, பிரஸ்பிடேரியன் கருத்துக்களை விட்டு அகன்றிடுங்கள்; பெந்தெகொஸ்தேயினரே, அசெம்பிளிஸ் சபையோரே, ஒருத்துவ கூட்டத்தினரே, திரித்துவ கூட்டத்தினரே, ஐந்து தத்துவக் கூட்டத்தினரே, அது எதுவாயிருந்தாலும் சரி, சர்ச் ஆஃப் காட் நசரேய சபைக்காரரே, யாத்திரைப் பரிசுத்த சபையோரே, சர்ச் ஆஃப் காட் சபையோரே, இவையாவும் அந்திகிறிஸ்துவின் இயக்கங்களாகும். இவைகளை விட்டு அகன்று விடுங்கள். இது உலகைக் கலக்குகிறது என்று நான் உணருகிறேன். அவை யாவும் தவறாயும், பிசாசினால் உண்டானவைகளாயும் உள்ளன. அவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் தேவ மனிதர்கள் உள்ளனர். அவ்வியக்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் தேவ ஜனங்கள் உள்ளனர். ஆனால் அந்த ஸ்தாபனங்களோ தேவனால் உண்டானவைகள்

அல்லவே அல்ல. தேவன் அவைகளை ஒருபோதும் ஆசீர்வதிக்கவே மாட்டார். அவர் ஒருபோதும் அப்படிச் செய்ததில்லை.

தானியேலுக்கு கார்பிரியேல் அறிவுறுத்தியவைகள், ஜூலை 30, 1961
காலை

152. நீ எவ்வளவு காலமாக கிறிஸ்தவனாக இருந்தாலும் அது ஒரு பொருட்டல்ல, இன்னுமாக அந்த பழைய ஆவிகள் உன்னிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கவிடுகிறாய். அது உன்னை ஒரு கட்டுக்குள் இல்லாமல் அங்குமிங்கும் அலையும் படிக்குச் செய்யும், யாராவது ஒருவரைக் குறித்து நீ பேசச் செய்யும். யாராவது ஒருவர் வந்து வேறொருவரைக் குறித்து பேசும் போது, நீயும் போய் அவர்களுடன் சேர்ந்துக் கொள்கிறாய், ஓ, அவர்களைக் குறித்து அவதூறு பேசுகிறாய். அது தவறு, சகோதரனே. அதைச் செய்யாதே. அது கடைசியாக உன்னை வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குள் செல்லாதபடிக்குச் செய்து விடும். உன்னிடம் இருக்கக்கூடாத அந்த பழைய காரியங்களை இன்னுமாக நீ கொண்டிருப்பாயானால் தேவனுடைய அன்பானது உண்மையாகவே உன்னுடைய இருதயத்தில் இல்லாதிருந்தால், ஸ்திரீயே, மனிதனே, நீ எழுந்து நடந்து “தேவனே, சரியாக இந்த இடத்திலேயே இக்காலையில் சரியாக இங்கேயே அதை வெளியே கொட்டி விடுகிறேன். இந்த பீடத்திலிருந்து நான் ஒரு வித்தியாசமான நபராகச் செல்வேன்” என்று நீ கூறுவாயா. நீ வருவாயா?

மயக்கியிருக்கும் ஆவிகள், ஜூலை 24, 1955

★★★★★

ஜெபம் காரியங்களை மாற்றி விடுகிறது

அவர், “ஓ, சகோதரன் பிரன்ஹாம், (அந்த) ஏழை தாய் மரிப்பதற்கு முன்பே உங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று மிகவும் துடித்தாள். சகோதரன் பிரன்ஹாமே, அவள் மிகவும் நல்ல பெண்மணி. அங்கிருந்த பழைய முட்டாள்கள் கூட்டத்திலிருந்த என்னை வெகு பாடுபட்டு நான் இன்றிருக்கும் நிலைமைக்கு உருவாக்கினாள். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு அவள் புற்று நோயினால் பீடிக்கப்பட்டாள்”

என்று கூறினார். மேலும், “அவளை செயின்ட் லூயிஸிற்கு நாங்கள் அழைத்துச் சென்றோம். மருத்துவர்கள் அவளுக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்தனர். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் செய்தனர். என்னுடைய கோவேறு கழுதைகளையும் எல்லாவற்றையும் கூட விற்பேன். அவளை குணமாக்க (எல்லா) முயற்சியும் – முயற்சியும் செய்தேன். டாக்டர்கள் அவளைக் கைவிட்டு விட்டனர். இந்த மனிதன் இந்த காலையில் வந்திருக்கிறார் என்றும் செய்தியளிக்கிறார் என்றும் கேள்விப்பட்டு, போய் அவளை (இந்தக் கூட்டத்திற்கு) அழைத்து வர அவசர ஊர்தி செலவுக்காக கடந்த வருடம் அவள் செய்திருந்த சில சமூக்காளங் களையும் (quilts) அவள் டப்பிகளில் அடைத்து வைத்திருந்த கொஞ்சம் பிளாக்பெர்ரி பழங்களையும் (blackberries) விற்போம். இப்பொழுதோ, சகோதரன் பிரன்ஹாமே, அவள் இறந்து விட்டாளே. ஓ, அவள் இல்லாமல் நான் என்ன செய்யப் போகிறேன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லையே, வீட்டிலே திரும்பிப் போனால், தனிமை மிகவும் என்னை (வாட்டுமே)” என்றும் கூறினார்.

நான், “நல்லது, தகப்பனாரே, செய்ய வேண்டுமென்று அறிந்த ஒரே காரியம் என்னவெனில், நீரும் நானும் ஒரு ஜெபத்தை ஏற்றிடுப்போம்” என்று கூறினேன். நான் அவள் தலையைத் தொட்டுப் பார்த்தேன். அந்த ஸ்திரீ இறந்து விட்டாள் என்று என்னால் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை, ஏனெனில்... இப்பொழுது, அவள் அநேகமாக. என்னால் அதைச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் அவள்... அவர்கள் அவளுடைய பொய்ப்பல்லை எடுத்து விட்டிருந்தார்கள். அவளுடைய உதடுகள் உள்ளே வாங்கியிருந்தது. அவளுடைய கண்களில் சேற்றுத் தண்ணீர் போல் கண்ணீர் தேங்கியிருந்தது. அவர்கள் அவளைப் படுக்க வைத்திருந்தார்கள். அவளுடைய வியர்வை பசை போல் மிகவும் ஒட்டுவதாய் இருந்தது. நாடித் துடிப்பே இல்லை. நான் அவளுடைய கையைத் தொட்டுப் பார்த்த போது, நாடித்துடிப்பே இல்லை.

நான் அப்படியே முழங்கால்படியிட்டு அவள் கையைப் பற்றிக் கொண்டிருந்தேன். மேலும் நாங்கள் ஜெபிக்க ஆரம்பித்தோம். அவர் அழுது கொண்டே ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார். “ஓ தேவனே, நான் மாத்திரம் இன்னும் ஒருவிசை அவளைப் பார்க்க முடிந்து, பேச முடிந்தால்,” அது போன்று.

மேலும் நான் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான், “பிதாவே, இந்த அருமையான சகோதரன் மேல் இரக்கமாய் இருப்பீராக என்று உம்மை வேண்டுகிறேன். மேலும் அவருக்கு உதவி செய்து அவரை

ஆசீர்வதியும். மேலும் இதுவரைக்கும் கடந்து வந்த இந்த அருமையான பெண்மணிக்கு” என்றேன். அவள் என்னுடைய கையைப் பிடித்து பிழிவது போல் உணர்ந்தேன்.

பிசாசு என்னிடம் சொன்னான், “பார், அது வெறும் தசை அசைவு தான். அவள் இறந்து விட்டாள். அது வெறும் அவளுடைய தசை துடிப்பு தான்” என்று சொன்னான். நானும் அவன் சொன்னதை ஒத்துக் கொண்டேன். ஆகவே, சில நிமிடங்களுக்கு நான் தொடர்ந்து ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன். அது மறுபடியும் துடித்தது. நான், “நல்லது, இது வினோதமாயிருக்கிறதே” என்று நினைத்தேன். நான் கீழே பார்த்தேன்; அவளுடைய நெற்றித் தசை சுருங்குவதைக் கவனித்தேன். ஹா, அந்த பிசாசு அங்கே தவறாய் இருந்தான். ஆகவே அவள் என்னை உற்று நோக்கினாள். மேலும் அவள் எழுந்திருந்தாள். நான் ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை, அமைதியாக இருந்து ஜெபத்தை முடித்தேன். அவள் கணவனோ அழுது கொண்டும், கைகளைப் பிசைந்து கொண்டும், தொப்பியைக் கசக்கிக் கொண்டும், இப்படியாக வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்த வண்ணம் இருந்தார். அவளோ உயிர்பெற்று எழுந்தாள்.

அவள், “உங்கள் பெயர் என்ன?” என்று கேட்டாள்.

“நான் தான் சகோதரன் பிரன்ஹாம்” என்று கூறினேன்.

அவர்கள் பார்த்த போது அவர் சொன்னார்... “அம்மா.” பாவம் அந்த வயதான மனிதன் தன் கரங்களால் அந்தப் பெண்மணியை இவ்விதமாகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு கதறி அழ ஆரம்பித்து விட்டார். அவள் மாதக்கணக்காக கூட்டங்களுக்கு வந்து கொண்டிருந்தாள்; என்பதை அவள் சொல்லித்தான் அறிந்து கொண்டேன். நல்லது, இது எட்டு (அல்லது) ஒன்பது வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்தது. நான் வெளிநாடு செல்வதற்கு சற்று முன்பு, கிட்டத்தட்ட (இரண்டு) அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு தான் அவள் சுகமாகவும் நல்ல ஆரோக்கியத்துடனும் இருப்பதாக அவள் சொல்லி அறிந்து கொண்டேன். அவளுக்கு எந்த பிரச்சனையுமே இல்லை, அவள் எவ்வளவாக இருக்க முடியுமோ அவ்வளவாக சுகத்தோடும் ஆரோக்கியத்தோடும் இருக்கிறாள்.

ஆண்டவரே, உம்முடைய வார்த்தையின்படியே வரையைப் போடுகிறேன், 54-1207, பத்தி எண் E-63 முதல் E-66 வரை